

Bréf o.fl. frá Benedikt, handskrifað og ljósrit, febrúar 1901 til júní 1940, seinni hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Benediktarskjöl

Askja 5-2, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Reykjavík 16. febrúar 1908

Kæri frændi!

Hinnar bestu þakkið kann ég þér fyrir
bréf þitt daga 28. f. m. Fekk ég það í
gær. Þykir mér mjög vænt um þín
drengilegu ummæli og býst ég nú við
að verða við hvort þinni. Hygg ég þó
ekki verð að hafa það í hámæli enn
þess þinni. Nú er nú með landpósti
rita mönnum þeim, er þú bendir á. - Jó-
hannesi frá Túngu hafði ég vitat snemma
veita, en hann hefir engu svarat enn og
segir mér lítt hugur um stundning hans,
enda er kona hans kunnug og nákominn
hætt. Ástia að frændsemi, þótt ekki sé
míst að það ríði miklu hjá Jóa. Mundi
kannski betra að skrifa fides hans.

Ég hefi nú fengið bréf frá Sigurði Jón-
sýni og kvæðið hann allr ekki minn

leita framboðs gegn mér. Segir mér syst-
una hagna. til sigurs, sem satt er
og letur réttara að eg byði mig annars
statar ef eg vissi þess eðni sigurs.
En ekki hefi eg þess leitað, enda er
eg varla nægilega kunnur annarsstæðu
þess. — Öllum eg nú segja honum
að mér þyfi ekki annarsstæðu ven-
ulegra, þótt þorsott sé, og mun eg hvetja
hann til framboðs í Stundisjólunni.
Hlóst mun hann af engum brögðum
tíð. Þíður hann mig að selja fast
málið, ef eg taki það sáð upp að byrja
míg fram myrðra, og kvæðt sjálfur hefi
altíð all kapp fram að leggja ef
hann yfir í kjöri.

Breif fékk eg einnig mjúlega frá Binni
franda á Víkingavætti og Benedikt í Gardi
og sögðu mér málavexti, sem þeir vissu
best. Töldu báðir vonlegast að eg fari
nordur sjálfur, ef eg ætlaði að verða í
kjöri. Hefi eg búið við að gera það

í einhverntíma á Komanda sumri, en
ekki hefi ég enn hugað þe fulls hvenær
best mundi að fara. Þykir mér þó rí-
mast að best sé að koma í vor áður en
sýslumaður kemur úr utanförum, þá
að varla er ráfamað að hann steli
þyngismenn sína á móti mér, er hann
kemur heim. En þá geti þú fremur
ordit um þessan ef ég hefði hitt þá
áður og heldur sjöfgrá þá í andröð-
ningum.

Verst er það, að ég þekki enga menn á
Langanesi nema Jóhannes og get þú ekki að
sinni skrifað neinum þangað, ~~nema~~ sem ég
þekki. En Kunnagur maður sr. Jóni Halldór-
sni hefi lofað mér að skrifa þonum og
þykir mér fróðlegt að vita, hvað hann
leggur til málauna.

Þinni í Sandfellshaga skrifaði ég og fella
bréf þá þonum aftur. Hann er mjög daufur í
svörum, kveðst sjálfur landrannsóknar- en ekki
geta gert neitt, og hyggur sýslumaðinn á.

Þekki ég þá engan þar, er ég sé hi nokkurs
ad skrifu. Eftir ég ad reyna ad henda
Binni.

... Þú þessi minn dætur á nokkur átíði þú þessi
 ... sýna þér aðstoduna, eins og þú hefur
 ... frá mér. Nú er engin að síður þú
 ... hatta og þessir minn þá ekki stórnika
 ... þessir þú ekki yfiri sigurt áttid. Þú
 ... þessir þú minn að hafa þig í vátum.
 ... og þessir er þú að fylgi þessir verði mér
 ... giftuðrjúgt. Nú er þessir þessir þessir
 ... þessir og ekki áttid. Þú gættir þessum
 ... þessir þessir á stórnika.
 ... þessir er þessir minn með öllum alldu þessum
 ... þessum minn þessum.

Benedict Sveinsson.

Reykjavík 2. okl 1908.

Elskul. þændi:

Nú sendi ég þér lokandi vísit,
þú Húsavík, af þér að skipið
kemur horki vit á Raufarhöfn
eð Kópaskeri. Verð hefi ég sett
300 kr. þá á sendinguna, þér
að ábyrgðin kostar ekki meir,
þótt upphafin sé svo há. Ef
þú farir, að vísit þýndist í
póstinum þá er gott að hafa
tekið til þess upphaf heldur en
lagri. — Adgerðin var mjög
þú. Sagði útsmiturum að
ekker hefði þúft að gera vit
verkið sjálft. Smíðin kostar
ekker, þér að ég hafði gefið
manninum lítilli skattar greiða
einsu sinni og vildi hann svo

engja borgum taka nú.

Stórum vel föm kosninganna
vístast um landið og ekki
brást áttan þín um Norðr-
Þingeyjarsýsla. - Meum fundaði
allmýð á þessu hér, einkum
stjórnarlida, þess að ég lét
altaf lítið yfir fylgi mínu
þess, einkannlega þegar ég
talaði við mótstöðumeina
mína og þóttið alveg útkula
vona um sigur. - Þegar ég
fór hétan í sumar kom mér
heldur ekki til huga að ég
mundi vera sigur úr brytum,
eint og ég mun hafa sagt þess,
en eftir fundina, einkannlega
Sandanessfundina, þótti mér
stórum vankast um árangur.

Miklar þakkið á' eg mörgum
þekkur frændum mínum og
vinum að þakka fyrir ágóða
drengetkap og óruhl fylgi, og
þið veittuð mér í samar. Vón
þó' fái slíkt sem þú í allri
álit og greitademi. Mun eg
þess lengi muna, þótt lítis
verði um launin að öðru leyti.

Vel hafa þeir dagað studnings-
menn mínir á' Langanesi, einkum
Helgi Eyrðarfson og Samundur á'
Heidi. Þar þóttust þeir síðli
þó hafa við atkvætin. - Á
Hólfjöllum var sagt að þrír mundi
væða hvern megin, þeirra sext
kjösenda, sem þar eru.

Eg vildi að eg gæti nú orðið
þekkur að Skapi á' Þinginni.
Mun eg gera mér far um

ad fara gátilega í fjármálun-
um og engu thichneiging hefi
og þú þess að moka í embætti-
lyst og lítþarfa eða alþarfa-
stafsmenn eins og gert hefir
verið á síðustu þingum (t.
í skógræðingunni o. fl.). — En út
í þessa stálma er nú ekki tíð
nennir að fara að sinna.

Í vetur verða hjá mér til húsa
þrír þinggjafir, sem selja kenningar-
skólann: Axel frá Sultum, Marcelina
fæturdóttir Bjarna heitins sálustj. og
Þuridur Vilhjálmsdóttir frá Ytri-
Brekkanum. —

Bertu kveðjur til komu þinna
og barna, sem Halldórs og franda
minna Benjamins og Jóns á Einara
stötum.

Vestri mí blæstasta og salla
þinn frændi
Bein. Sveinsson

Reykjavík 2. janúar 1909

Kærir frændi.

Ég flet þér hugheitar óskir um
gott og farsallegt ár og þakka
þér innilega líðinu tíma.

Fréttir hédan helstu um skada á
skipum, sem brotnat hafa í Svædnum, og
peningaprang almennings, sem heldur
fer versnandi. En allmargir ortu
gersamlega gjaldþrota og fjöldi
á heljarpremi. Ógnilegt áfættit
á þriðri bygð.

Út yfir allt taka skelfingarfrétt-
irnar frá Ítalíu, þar sem jarðskjálftar
hafa eyðilagð heilar borgir núna
rétt fyrir nýjárs og tortímt meir
en 100 þúsundum manna - fírin.

fólki en Islendingar eru allir
saman, jafnvel þó að tálit væri
beggja megin Atlantshafsins.

Heldur hefir stjáfkað landsmála-
þrasinu síðan um kosningarnar,
en nú tekur að byrja að elínna
aftur þegar þingið hefst. Þú sér
nú í blóðunum hversu drengilega
Hannes Hafstein hefir komið fram
gagavat meiri hluta fjóðar og þingi
í seinustu utanför sinni og jafn-
framt getur þú metið að nokkru
sannleiks-gildi frásagnar hans, t.d.
þegar hann segir Dórum, að
Alberti-hneykslið hafi átt mikinn
þátt í kosninga-ósigri hans. — Þetta
er bláber uppspurni, enda þótt það
hefði verið alveg réttmætt, að þetta
um Alberti-síðin hefði falk menn
frá samlandi lagafrumræðingum,
því at er þat ekki sannalega

ískyggilegt að fara að tengjast
traustum lagaböndum þess þjóð
sem svo er hiltum hofin, og þá
hefur stærsta þjóf ríktins fengið
aðsta vord reður sinnar í 7 ár.
Eg sé ekki annað en slíkt olli
at vega allmikið móti Samlandi-
laga áfergjanni.

Hann er nú að reyna að fá ein-
hverjar kákbreytingar á því, og þeir
ekki tókst að koma þeir á óbreyttu og
er ekki ólíklegt að honum kunnur
að takast það, þeir að Danir vilji
þessu hvern mann binda enda á málið.
Þeir sjá að Íslendingar þroskast að
mannfjöldi og þjóðernismæðstund
eftir þeir sem urðu lida, svo að
ekki er neins góts at lida og
best að slaka svolíkt á klónni
af þá mátti binda þá árið borti-
þessi eftirgjöf er þá skýja og þó
vitni þess hve frumva. þessu voru

Sannarir í sumar þegar þeir
stathöfðu, að þýðingarlausir væri
að fara fram á nokkrar breytingar.

Ég bjótt mi við að breytingarnar væru
þó nokkur óvenulegar og ætla ráðgjafirnir
að vinna þat upp með þér at þú færir
til landsins á þér skipi, sem
þingad flytur þingmennina að
austan og norðan. Hyggst hann þá
að veita þá á sitt mál, ^{það er þá komið þingad} þessum sem
þat kann at takast. — Sumir halda
að hann muni njóta þing, ef menn
vilja ekki ganga að framfarðum
og muni þá gerð hót næsta
sumar til þess at fá þýðingarnar
fylgis. Ástæða er at minsta kosti
at H. vill sitja í lengstu lög og
þessi þegar fótumtröð þingrað
á margan hátt, einkannlega þó með
þér hneyksli at kjoða konungkjörna
fallin hve ír mótflökki þýðinganna.

Ég mun reyna af fremsta
megni að styrkja áhugamálin hér að
inu í samgöngumálum og öðru og
vona, að mér geti orðið nokkurs
njólegt, enda þótt mi verði að
halda spælega á landsfænin, ekki
síðt fyrir það brutl, sem verið
hefur að undanförnu. — Skóggroðu-
tíraunirnar síðustu árin hafa t. d.
kostat landið yfir 40 þúsund kr.
og árangur sama sem enginn. Þetta
er rétt eitt atvitið, nefnt af handa-
höfi.

Sum kjördæmi vilja láta fara
kjördaginn, jafnvel til 1. nóvember.
Sú tillaga hefur komið upp hér
sunnanlands. Ég man ekki, hvar
ég hefi nokkurs borit það atviti
undir þig, og ætla þú að geypastu

Mér finnst að kjördagur sé illa settur
svo seint á hausti norðanlands, eink-
kaunlega í N. þing. Þar sem áfelli
og hvet koma stundum um miðjan
september. Hygg ég að öðrugeti þá
verit að sækja kjörfund, bæði í V. sk-
holakreppi og Svalbardhreppi. Eða
hyggur þú ekki á svo sé? — Það er
atvika sattu, að sjómönnum hafi
sunnan landi er mjög óþægilegt að
hafa kjördag 10. sept. — En má kann-
ski öllu seinni á haustinu vegna
nærðsta sjólna landsins?

— —
Af sjálfum mér hefi ég ekki nýtt
að segja. Mér lítur samtlega vel. Hefti d.
ettit laufebrant um jólín einsey átti góðir
Norðlingar, en ekki tíðkast á sínu hafi.
Hjá mér eru líka tíu húsa þrjú þing, ingar og
vona ég að þeir geti þegar þeir kemur birt
um þá þar heima, hveru veigamikill á
vögburtar er, sem samur menn hafa verið að
bræta út um mig þar um evelit. — Ég get

þessa, frændi, af þess' at slíkt hefi
verið búið til þín og fleiri vinnu
minna. Og af þess' at ég veit að
ykkar þætti illt ef sattu væri, þá sem
sunnir slíki náungan hafa farið hafi,
Þá vil ég ítreka það, að ykkar skal
dreiddulega enginn vandi verða af mér
í þess' efni. Hitt væri heldur, at lygamaður
þessir fengi maklega samd síðar fyrir
í þjá sína.

Kæri frændi. Berðu nú komu þinni
og börnum og öllu heimafolkki bestu
kveðjur minar og heillaóskir. Einnig
lítið ég þig að vera kveðju til Sr. Halldórs,
Elna (og skrifast honum um daginn)
og nágranna þinna, sem kveðju
minni vilja taka.

Fyrirgefðu nú línumar og
vertu best kveddur af frændu
þínum Benedikt Sveinssyni.

Reykjavík 14. sept. 1914.

Kari frændi.

Innilegt þakklati fyrir all gott og
gamalt og síðast bréf, er ég fæk
þjá þér í sumar.

Ég sendi ykkur Davíð frænda 40
ph. af br. með strandfestadallinum,
sem nú heitir, Columbus. Verðit
er ortit ógutlegt, en tegundin er
gott, og hélt ég, at þú mundat
ekki vilja verða af þessari lögg
í síðasta sinn, sem kastur er
at eignast hana, svo at séð verð:
Þátt hafð betit mig um 30 ph.
og sendi ég þonum nú 40 ph. til
Kópaværs. þar af átt þú 10 ph. og
vona ég, at ykkur geti samit
um skiptin.

Ég hef ekki haft tíma til at

skrifa Davíð mí, en sendi
reikning þann til þín og þú
þig að afhenda þórum eta
senda í bréfi við tókiföri.

Ég hefti þúft að skrifa þér
gímslegt, en vert að sleppa þér
í þetta sinn, af þér í skipid er
á förum. Sendi þér lína bát-
lega aftur.

Vetráttu er hér ill, snjóad nider
undir bygd í nótt. Slepkapastími ekki
nema einn mántur. Slím tímann
sifeldar rigningar. Dýrtid og illar
horfum.

Mér sjálfum og fólki minnu
líður vel. Steður mínar hafa
kíghótt, en ekki nýgð sléman.

Bertu komu þúnni og börnun
Kara Kverdu.

Beudast og sell.

Þinn einl. frændi Benedikt Þorsteinsson

Reykjavík 25. febr. 1918.

Kæri frændi.

Sumilegar þakkið fyrir bréfið
eð einari þori Erlak og alt gott
og gamalt.

Eg þrifa þér nú átúnis fálina
línu til þess að láta þig vita,
að eg hef talað við föm Heimannt-
son. Hvað hann nú ekki til
þristu um sölu jostarinnar,
en taldi réttast, að sala þori ekki
fram fyrr en undir fardaga, enda
þi betur, þvi að við þat grædd-
ist vextir þori þessum tíma og
þangut til af þeim hluta fjáris,
sem við græddist. Eg skal sjá
um, að samningar þessir verði
gjortir i taka tíð og fét get eg

greitt þá í bríð, enda áttu mi all-
mikis hjá mér fyrra tölgina. Skal
ég og reyna að ganga svo vel frá
þessum „snözga bletti“, landamestj-
unum, sem unt er, - þótt virding-
menn hafi reyndar gefið þar bókina
óleik með framkomu sinni. - Þetta
skal ég reyna að gera svo vel, sem
unt er.

Ég sendi þér um daginn „Andvökn“
Bjarna, ekki til þess að þú gættist
kaupandi, heldur til þess að þú
seir, hversu fánámálinn horfir
niðri frá okkru sjónarmíði. Sendi
ég þekking þessu ymsum áðru m.
þá mun þér g. vortu sent nýggi bletti
„Frón“. - „Landit“ er mi elvíg tæpast
niðri í Kaupmanna-klíkuna og til
vandulags við þón Perlaðs son og
Svein, sem batið stritast af alifli
við að ná í völdin. - Frón er

hálflélegt annað, en ég vona að þú
bátur. Ég stýti blátt dæltit að þú
læt þú senda allmorgun hjórnáðum
mínun þú. Munu þeir ekki koma
nær greitlu ef þeim líkar ekki, en
þú verður sent blátt fyrir um sinn
eins fyrir þú.

Það hefur ég nú að minnast við þig, en
ég hef skrifad Birni Vinking svo langt, að
ég er ortinn upp-ansinn. — Læt þú
þú getit, en þú munst þótt hafa, að ég
var settur bankastjóri um nýjari í
stat Bjarnarligundssonar. Var þú ekki
öfundlaust, sem mér má geta um svo
vel launast starf. Er ég nú í miklum
uppgangi og læt hvern eyni ganga í þú
að eyta skuldum. Til þess eru þeir í fullu
gildi, þótt lítit verði í þeim til annars
á þessum tímum. Þagur mín og hin
besti. — Komit þú þig mál, að ég seldi þú-

eign mína með allri heima-löðinni. Er
mér þó hálf-dætt um. Hlygg þó, að ég láti
hana fara ef ég þæ 30 þúsundir. Annars
ekki. Húsin eru þögn, at nafninu þíu,
en þetta er hátt vest, - enda er mi all í
"vitlausu" vest. Ekki mundi ég kaup
neitt eftir fyrir en vest lagast eftir
stýrjórðina.

Vískafta-félag Þórar bróður minn hefi
afar-mikið at gæ. T. d. borgari hann
1600 krónur í farmgjald undir vörur
er hann sendir þíu Vestfirða á Lager-
fossi þessa dagana. Þó sagði ég
honum, at einkunnarort félagsins
ætti at vera: "Litill ágóði, mikil
fyrirhöfn" - þegar hann stofnaði þat

Ég bit ksslega at húlra komu þínni
og börnun og laugu fróntu.
Kona mín sendir bestu kveðju.

Óska ég þér svo árs og þrítar.

Þinn eint. fr. Benedikt S. Skinsfor.

Reykjavík 14. des. 1922.

Kæri frændi.

Inni legar þakkið fyrir bréfin og allar sendingarnar og all gott og gamalt. Hona min vart alveg forrita, að þú skyldir enn senda okkur ull og töl, þrátt fyrir allar minar refsjar, og þráðran undandratt í bréfastiftum. Ég var nú ekki beint undrandi á þolinmæti þinni við mig, en finn þó gerla seki mína. — Ég vort nú að biðja þig að halda reikning yfir allar þessar sendingar í þjá iða þjófur á, sem ég hef eingin skil gerð þér fyrir. Eftlan min er ekki sú, að þér sé þetta tapað, og hef og ætlast til að um þessu skifti gertum við glöggva reikninga, hvern sem um annan greidda væri, hestalan og fylgdir o. m. fl., so þú hefir látið mig í lí.

þú batel mig í vor að draga ús þú, að
Þorshóla kirkju þú í landaþráttu við
Efnihóla. Ég fór þá til Skrifstofustjórnar á
1. skrifst. (Gutmundar Sveinþorssonar).
Tók hann vel vindi minni og talaði
við listaup í síma í minna áheyrni
um þetta mál. Heyrti ég á talinu, að
þeim kom saman um, að rétt væri að
skirra vandrættum í máli þessu
og hafi þröfastir mjög dæmfr áheyrni.

En Halldór muntist eitthvað á þessu
mál við mig. lét hann í ljós, að
hann vildi sjálfur ekkert við þessi
mál eiga og væri þú að fara fram á
það við stjómarráðun, að sérblakur
matar væri látinn taka þau að sér
fyrir kirkjuna, til þess að fá fullan
virkni á um rétt meir milli þessara
fæða og annara, og hann neyddi.
Vistist honum þetta að öðru leyti ekkert
kappað mál. En „sem sagð“ eftir þú,
sem mér heyrstist á skrifstofustj., þú
attad stjómarráðun ekkert að geon í
þessu. Ég bat einhverri norðan-mann,
sem bar mér skilabod frá þér, að minna
þú þessa málavætti (man nú ekki fyrir
vint, hvort það var Jóhannes frá Bækka).

Seiðt hefir gengit með „verðlaunin“ og þykir
mér ómaklega farið. Átti ég tal um það
við Sigurtana báta, hvorn í sínu lagi.
Sigurður „búi“ sagði, er ég talaði við
hann fyrir, að þetta gæti þá ekki náð
fram að ganga, en lét líklega um það
sitja. Við Sigurt Dröfla talaði ég.
Var og hét hann góðum tillofum af
minni hálfu. Skal ég nú bráðlega
ábyrgja þetta við hann.

Ég hafði ætlað mér að fara norður í vor
um leið, en yndar hindranir báguðu
fyrir minni. Vissi ég þó vel, að magn
vörn orðnir mér reitir fyrir það, að
hafa ekki hitt kjötenur síðan 1919 og
að það mundi mega verða hattalegt
fyllingumín, ef ég vildi verða í kjöri
um sitt sinn. En þessi ár hefir
verið óhægt um ferðalag ^{metglannar} saktis óhag-
kvæmra skipaferða og lítt umk að
koma fram nýmalun fyrir hérast
á þessum öðru dýrðararum. Ég
hefi þó fengið fram þjá veitingar, sem
óskend hefir verið, h.d. styrk til þýggju-
gerta við Kópucker eftir sömu reglum
og hlutfalli sem veitt er þó á íslendingi
til þesskonar fyrirtekja. Lengra er
ekki umk að koma. Þetta fi hefir.

ekki verið notað, enda lík. ómög. Tel g
og í sjálfr sér ekki stórtjón fött
brýggjagertum dragist eitthvort, meðan
stein leinir er dælitur að falla í votti.
Menn reita sér hvar á um óxl ef þeir
ætla að koma öllum slíkum mannvirkj-
um af stað í lag í sinn á allra verstu
og torveldustu tímum. Eru vantandi allar
greinilegar upplýsingar um, hvað t. gfi.
an ætti að kosta o. s. frv. Það var þeir
ekki högt að gera meira en gæð var að
þess sinni. — Húflegt hefur g verið með
stýrðum til þess að ryðja allföran veg
um Græfjörð. Úmið hefir stýrðum
verið notað í einhverri hégöngu (fyrir
tíðstutlan siglumanns) eða þá að hann
hefir alls eigi verið notaður. Og ætla
mi að skrifa þeim Björn Kristjánssyni,
þór. í Gæði og e. t. v. fleirum framfar-
monnum og spyrja þá, hvað þeir ^{lúgðir, mynd} vilji
^{vinnum} (gæm láta fyrir hingatit á næstu
þingi.

Ekki er ortit vel kunnugt annað, hver
stærðir verði fyrir næstu þingi. Vafalaust
valda fjármálin mestum vanda. Þá
vortur g öðru að koma bankamálum,
vel fyrir. Íslandsbanki er í mest. þröng

og verður ekki áttugt að rétta hann við
svo að vel fari. - Einselt vindið mér
að neyta samvinna við Norðmenn
um stofnun á nýjum lækum, sem
þi muna hefir komið. Þó að þá
banki mundi einkum stýðja verðum
útgert, þá er áttugandi, að hinir
bankarnir geta þeir fremur sint
öðrum þóðum landmanna.

Ég lýst við, að járnbrautarmálit
verði rakið upp á næsta þingi og að
þeir verði gitt fram með fleykilegum
undirriti. En ég er nú ekki ein
farnir að skilja, að landið væri
miklu betur sett, þótt það tæki nýtt
10 milljóna kr. lán til þess að komast
járnbrautarspotta austur að Ölfusi.
Sú ráðagerð er einhver sú „almesta“
þjáðing, sem ég þekki, en hefir
þó margir fylgismenn.

Flóa-karlar eru nú þegar farnir
að vesta ört skelkadið við „ávit-
una“ sína. En farnir að sjá, að
Kartnasuminn verður gífurlegur, en

allsóðist um að og eftirtekja. Skatta-
ávitun (sem átti að kosta um 70 þús.)
er ekki fallgert um; átti að vera þús-
fyrir tveim - þrem árum; og kastar
minst þess allt við það, sem verk-
fráttir gæmja höfðu reiknað.

Horfurnar eru yfir höfuð mjög
skaggalegar. Reykjavíkurbær er
í botnlausum skuldum og útsvör
og skattar alveg óþolandi. Stuttmenn-
innir, sem voru margir fyrir þremur
árum, eru allir horfurnir af sjónar-
sviðinu. Öll hin miklu útgertar-
félög hafa stöðtapat og flesturnar
þeirra ^{undir} lítill viðreisnarvæn. Þess
mikit umskifti hefur verið á, ef
duga skal. - Það þýðir þessu lítið
að leggja á nýja og gífurlega skatta
á þá menn og þau fyrirtæki, sem
þegar eru fligit ^í tapi og skakka-
fallum - og þó er haldið áfram,
sömu blindnaði, eins og áður hefur
í skóti. - Mátti margt hafa um rita,
ef þessu væri að skipta.

Það er allmargt, sem ég þyrfti að minn-
ast á, ef vel væri, en verður nú úr höndu
að dragast. Ef ég verð hilt á húfi
á komanda vori, þá mun ekki fara
þyrir, að ég komi norður, hvað sem í
ham að skerast.

Ég fer lítit út í það að rekja sögu
sjálfs mín að sinni, en skal þó drepa á
það, að þegar mín var ortin hún
vænlegasti þyrir svo sem þremur
árum. Var ég þá nær skuldlaus. Þá
tók ég að leggja í gjóskona þyrir.
Þeki allmikið fé og neyðti til þess
laustbrausts mín sem margi aðis.
Síðan hófist all snúið við, öll þyrir.
Þeki miðheppnast og fæm mestallu
kastat á gle. Þarf ég þá nýjan
vöður um 5-10 árin næstu til
þess að komast þangað, er ég var
áður, nema þá betur ræki úr.

Annars lítur mér all-samilega.
En börn mín hræst og ekki ó-
mannvænt. Síðin er einna mest
væði vorra frænda, ^{at} mun þessi en

ez of sterkur vel. Hann ber 200 punda
poka í fanginu af vagni of inn í húsi
Brætur hans eru meiri namt men
heldur en hann of kappsaman við
pat, en minni vexti. Þó er Bjarni
stór of sterkur eftir aldri. Litla
syturnar (Guðrún of Ólög) urðu þriggja
ár í haust. Þó eru smá vaxnar
heldur eftir aldri, en góðlyndar of
skemtilegar.

Ez sölur ykkur hjónunum til heilla
met litla drenginu. Hugg of gott til
að sjá allan hópin þegar of kem
hest. Ez get undrast, hvað sú hópur
sem fyrir var, sáandi sé vel, átti vel
skap saman of var þrygðilega alinn
upp til gagns of gæta. - Öskum við
ykkur öllum hamingjunnar tilvita
of alls gæts.

Þó er óhætt að biðja mig að reka
hér einhver vindi fyrir þig, ez
vil þú þat, - hver sem úrangurinn
kann at verta.

Ez blívastu, mundu að þú ert upp
viðskiptin. Hallast þú all á ein meit.

Met bestu kveðjum. Þú frændi Benediktsson.

Reykjavík 29. ágúst 1924.

Kærir frændi.

Bestu þakkið fyrir sendinguna og tvö bréf,
er ég þakka bæði í einu með Esju síðast.

Það er, eins og þig grunadi, ekki svo hlýgt
íð að þú at finna áreiðar. gjörðina, sem
þú talar um í bréfunum. Þessi stjól
þú ekki geymd í Stjórnarráðinu sjálfu,
heldur í Landsstýrissafni og 2. engin
fullkomin skrá þú gfi þau. Ég fann
skrifstofustjóra á 1. skrifstofu (Guðm.
Sveinbjörnsson) og hét hann að láta
þorhel. Þorláksson leita í stjólunum
mánuð, en hinum var of-naumur.
Leitni hefi þú ekki boið árangur.
Þú hafði G.S. nokkra von um, að stjól
gæti fundist og ef svo verður, mun ég
senda þú með "Díoni" þú Flúðavörður.
Húin á að fara heðan mi um eftir eftir
þelgina. Hrynir þú þú snarlega at

geta komið at Loni og svo með
þeim í þinas hendur. Og ætla að
senda þér símskefni, ef skjalit finst,
svo að þú vitir, að þess er von.

Annars er og góðar vonar mín, að
þú haldir landi þínu. Það er, að
áður hafi orðið samkomulag um
þann landameki, er þú heldur fram,
og í áreitunni nýju skynsamlegru
götis meum, sem varla munu halla
velli þínu.

Við þinumst vit dattur þinni
a. Eign og munum taka á móti
þeirri. — Við ættum von á
Sæmundi hringd í vor, en það
brást. Litlu stelpurnar höfðu
mesta mætti á honum og þótti þeim
leitunlegt, að hann steyldi ekki
koma.

Ókka líður samilega og heil-
brigt góð. Misklingar hafa ekki

Komist hingað einn þá og hefi þú
engin af stúlkunum fengið
~~þá~~ áður. Fara þú hæg
þú í Reykjavík og ekti hefi þú
að nokkur matar hafi heitið
bana af þeirri völdum.

Sveinn & Siglufífi í sumari,
en Pétur og Bjarni á austur í Há-
nestsstað-eyrum við Seyðisfjörð
hjá Brynjólfi og Jóni Sigurðssonum,
útreysmonnum þar. Eiga þú, að
von við fiskveskun, beita lóti
o.s.frv. Mun þú lifa þrilega.
Frettið þú að alls engar nema
þú, sem í blóðunum standa.

Eg veit að skrifa þú betur seinna,
en mið & skipt á föðum.

Vit sendum öll bestu kveðni.

Þinn einl. föndi

Benedikt Sveinsson.

Reykjavík 25. okt. 1925.

Kæri frændi.

Samlegar þakkið fyrir viðfokurnar, 'sumar, upphald', hekkla og fylgdir, viðleggingar og fleira. Év þakka eg þér nú fyrir stórsendingar og brif.

Mei þótti mjög vænt um, að málunum lauti þér í vil. Vona, að þú fáið nú að vilja ávæðtur og áneytur að búi þínu og landi. Eg hefi hviðvar talað við Jón Magnússon, á síðara skiptið fyrir fárum dögum. Þessi hann ekkið til þess að Jón sr. Halldór væri neitt farnur að láta á sér kræla og við er um það, að ekkið hefi hann skrifað í stjórnmálatil. Eg gat þess, að eg hefði neyð að kortan, að hann mundi hafa skrifað Jóni Áshjörnsyni, en Jón^{sr.} lét í ljós, að það mundi til lítils koma og vildi neyð stjórnmálatil né brifur, að málunum væri haldið áfram; það gæti þá at vera á kostnað og úþyrt sr. Halldors. Hann hefi ekkið vott um meina gáfurinn, enda taldi J. M. að hún mundi ekki fast, með þér at þessi mál væri svo marg-

Reykjavík 1. okt. 1927.

Kæri frændi.

Eg hrípti þér í flýti línur hér á
doqunum, fyrir nokkurt vingu, og hefi þú
níst óþarflega skotið þér skilk í beringu
(ef svo mætti að orði kvestu), þar sem ég sagði
þér, að Björn Pálsson Kálman mundi vera
að fylgja upp á landspretumálinu fyrir
skalldór prófast. Björn hafði sagt mér þetta
þá mjúlega, er ég spurði hann um þetta. En
nú hefi ég farið í kringum þetta við hann
sitán og hefi hann ekkið gest í málinu
og er ég viss um, að ekkið vestur fyrir um
mála-hilbúnað af hans hendi. Ég látti
hann auðvitað sem ég meik mælli að vera
að vekja slíkar prætúr, enda er alveg níst,
að við þat skendur, að stjórinn vill alls
eigi frá sinni hálfu vekja upp þetta mál.
Hefi ég átt lauslegt tæ um þat við jónas
frá Hríflu. - Hitt kann að vera, sem ég

hefi áður sagt þér, að prófastur hafi í hyggju
að gefa út einhverja skýrslu um mál
þessi síðar, sér til hugarleittis, og vertur
ekki um það fengist. — Hvort sem þetta
hefi verit ulvara Bjarnar í sumar eða
ekki, þá er víst, að hann hefi nú gefið
það frá sér.

Heldur er að vaxa „óþokki“ á nýju stóm-
inni, p. l. a. s. Jónasi, en hini sitja enn
á frístóli og eru af engum sakfeldir.
— Leyndar er allhof-svemt að úfellað
stjórnina umþá, þrá að hún sé svo
sem ekkert farið út „sína sig“. Flestis-
munum þó telja skipun „sparnatarnefndar“
einbeitan hegóna og varta verjandi þar
sem Ed. feldi í vetur tillofn um skipun
óláunadrar nefndar. Örtugra mun að vega
skræming hásetanna á „þór“ og „Dni“, þar
sem það er beint bannað í lögunum að
lozskrá þá. Getur oðist óþegilegt við það mál
að eiga í næsta þingi. Virðist það og óheppi-

legt í sjálfu sér, að násetarnir sé nátir vask-
follum, og hitt réttmætt, sem þorri þingmanna
fylgdi, að gera þá að fókum starfsmönnum.

Hú hefir stjórni skipað sakamáls-rannsókn
á hendur Þorkeli Blandon út af sjóðpurt í
bruna-vátryggingarsjóði. Vantati þar eitthvað
67-68 þúsundir (heldur en ekkert). Þetta mun
vera margra ára gömul sjóðpurt, e. t. v. upp
kominn að sumu legði áður en Blandon
tók við sjóðnum, þar að litlir skilameun
munu hafa verið honum náðum áður.
Blandon mun ekki þykjast hafa tekið
nema svo sem 30 þúsundir, hvað sem
ortit hefir af hime. Það upplýst lit-
lega við rannsóknina. - Annars
ætladi félag lögfræðinga að safna fé til
þess að greita það, sem í sjóðinum vantadi,
til þess að bjarga Blandon, en mi vertu
ekkert í þeirri greitslu, ré þar að rann-
sókn er skipuð og mun þar sjóðurinn
fáa styrfi.

Kristjana er nýlega komin heim frá Lhöfn.
Líkadí henni allvel þar. Hún vertur nú heima
í vetur. Bjarni er og nýkominn nortan úr
Siglufíði. Var hann þar við vörfarslu hjá
Sveini. Sveini er unnið mýrðra, en kemur
bráttlega. Honum hefir tekið vel umsjón með
bátunum úr Vestmanna-eyjum og af Ak-
nesi. Sagði Jóhann alþm. í Vestmannaeyjum
mér um daginn, að allir Vestmannaeyingar
mundu^{þyrfa} þá Sveini umsjón og ráðsmenntu
báta sína næsta sumar. Má af þess mála,
að hann hefir gefit sér gott traust þeirra,
er hann hefir ráttit fyrir.

Eg bið þig nú at vera húsfreyja þinni
og börnun bestu kveðja mínar. Einu þú
bitur Guðrún at heilga og sýttuast.

Vertu nú blessatur og sál.

Þinn sál. frændi

Benedikt Sveinsson.

Eg man ekki, hvort eg hefi gefit þess í bréfi þú þín, at eg fela
ekki réttgjörja þoka minum af, einsu í sumar. En er hann þó
komin í leitirnar um síðir. Hefi eg þá hlémt allu.

B.Sv.